

ΤΑ ΕΚΑΤΟΧΡΟΝΑ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

Πάτρα, Πρωτομαγιά τοῦ 1911

Φίλε «Νουμᾶ»,

Σήμερα κλεισύνε εκατὸ χρόνια ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ γεννήθηκε ὁ Ἀντρέας Δασκαράτος.

Κι ὅμως πουθενὰ δὲν ἐθυμηθήκανε νὰ γιορτάσουνε τὰ ἐκατόχρονα του. Μὰ καὶ πόσοι τάχα νὰ ξέρανε πῶς σήμερα κλεισύνε τὰ ἐκατὸ χρόνια;

Ἄξιζε ὅμως νὰ γιορταστῇ ἡ σημερινὴ μέρα, γιατί ὁ Δασκαράτος, ἔξιν ποὺ εἶτανε χωρὶς ἀμφιβολία ὁ μεγαλύτερος σατυρικός μὲς στὴ νεοελληνικὴ φιλολογία, εἶτανε κ' ἓνα μυαλὸ δυνατὸ καὶ ξάστερο, ποὺ ἔγραψε τόσο παρατηρητικὰ καὶ σοφὰ πράγματα γιὰ τὴν κοινωνικὴ, πολιτικὴ καὶ θρησκευτικὴ κατάσταση τοῦ τόπου μας. Μὰ καὶ στὸ γλωσσικὸ ζήτημα μὴ δὲν εἶτανε ἓνας προφήτης;

Μ' ἐχτίμηση
ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΛΛΗΣ

I—E—PAKI

Φίλε «Νουμᾶ»,

Ταξίδεψα μ' ἀμᾶξι τώρα τελευταῖα στὸ δρόμο Γύθειου—Σπάρτης μαζὶ μὲ δυὸ-τρία κοριτσάκια καὶ τὴ μητέρα τους.

Στὸ δρόμο κάπου κάπιο πετούμενο τὸ νόμισαν γεράκι. Καί: Νά, ἓνα γεράκι! ψώναξε τὸ ἓνα κοριτσάκι. Ἔνα γεράκι!

Ἀμέσως ἔπειτα τὸ μεσιανὸ στὴν ἡλικία, τὸ ξυνότερο καὶ τὸ πιὸ λογάδικο, ρωτᾷ μὲ γέλια:

— Πῶς τὸ λέει, Ἑλένη, ἡ δασκάλα σου τὸ γεράκι;

— Ἰ-ε-ράκι, ἀπαντᾷ τὸ μεγαλύτερο, τονίζοντας σὰν τὴ δασκάλα.

— Ἰ-ε-ράκι! ξανατονίζει ἀπαράλλαχτα κεῖνο ποὺ ρώτησε, καὶ λύνεται στὰ γέλια, μαζὶ καὶ τᾶλλα καὶ μαζὶ κ' ἐμεῖς.

Καὶ δευτερῶνει τὴν ἐρώτηση:

— Ἑλένη, πῶς τὸ λέει ἡ δασκάλα σου τὸ γεράκι;

— Ἰ-ε-ράκι! ἀπαντᾷ πάλ' ἡ Ἑλένη. Καὶ δὸς του γέλια τὰ κοριτσάκια ξεκαρδισμένα.

Καταγγέλνω στοὺς γλωσσοφύλακες τῶν κοριτσιῶν τὰ γέλια γιὰ φανερὴ ἐπέμβαση ἐνάντια στὴν ἐπίσημη τὴ γλώσσα. Ἀπεναντίας τοὺς συσταίνω τὴ δασκάλα, γιὰ νὰ ἐνεργήσουν τὸν προβιβασμὸ της. Τὴν ἐλένε Εὐγενία, ἂν καλοθυμᾶμαι, καὶ μένει στὸ Γύθειο. Τὸ ἐπίθετό της τὸ ξεχνῶ.

ΛΥΔΟΣ ΠΟΛΑΒΡΟΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Τὴν Κεριακὴ τὸ πρωτὶ στὸ Ὁδεῖο Λόττνερ ἔγινε μιὰ «Μουσικὴ ἀσκήσις», καθὼς λέει τὸ πρόγραμμα, ὅπου παιχτήκανε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία διαλεχτὰ κομμάτια ἀπὸ τὶς μαθήτριες τοῦ Ὁδεῖου. Μὲ ξεχωριστὴ ἐπιτυχία ἔπαιξε στὸ πιάνο τὴ Spanischer tanz τοῦ Moskowski ἡ δ. Πόπη Ἀγαθονίκου, μαθήτρια τῆς κ. Γεωργιάδου, καὶ καταγεροκροτήθηκε.

— Ὁ Βολιώτης μαθητὴς ποὺ ἀναφέρειν στὸ ἄρθρο του ὁ κ. Καραπαναγιώτης, λέγεται Γ. Νούλης καὶ τὸ δημοσίεμά του, ποὺ τοῦ κόστους πέντε μέρες ἀποβολή, ἀπὸ τὸ Γυμνάσιο, δημοσιεύτηκε στὴ «Θεσσαλία» τοῦ Βόλου (29 τοῦ Ἀπρίλη, σελ. 1) μὲ τὸν τίτλο «Ἐντυπώσεις μαθητῶν ἀπὸ ἐκδρομῶν των». Εἶναι γραμμένο φυσικά, ζωντανά, κάπως ποιητικὰ, καὶ γι' αὐτὸ δὲν μίσησε νὰν τὸ χωνέψει ἡ μουχλιασμένη ψυχὴ τοῦ γυμνασιάρχου του.

— Νά, γιὰ δεῖγμα, κ' ἓνα παραγραφάκι ἀπὸ θαυτο: «...Ἡ θάλασσα ἤσυχη. ἤσυχη, ἀτάραχη γαλγνιασμένη ξαπλώνονταν καὶ ἔμοιαζε σὰν νὰ μὴ ποτὲς τὴν ἐτάραξε κακὴ πνοὴ ἀνέμου. Οἱ γλάροι, τὰ κάτασπρα αὐτὰ πουλιὰ τῆς θαλάσσης πετοῦσαν χαρούμενα ἀπάνω ἀπ' τὸ νερό, πέρα δὲ ἐκεῖ μακρὰ δυὸ τρία καϊκάκια μὲ τὰ κάτασπρα πανιά των, ἔτσι ἀκίνητα ὅπως ἦταν, φαίνονταν σὰν μαρμαρωμένα. Πέντε—ἕξ ψαράδες σὲ μιὰ τράτα κεῖ κοντὰ στὸ Φανάρι μάζευαν τὰ δίχτυα των. Τὰ πρόσωπά των ἦσαν κίτρινα, τὰ βλέφαρά των μισοκλεισμένα ἀπὸ τὴν ἀπνία· μόλις μποροῦσαν νὰ σταθεῖν στὰ πόδια των. Ὁ «Ἅγιος Σπυρίδων» τώρα προχωροῦσε μὲ ὅλη τὴν ταχύτητά του, καὶ ἀπὸ τὸ κίτρινο φουγάρο του ἔβγαине τοῦφες τοῦφες ὁ κατάμαυρος καπνός».

— Καὶ μιὰ ἀθάνατη φράση ἀπὸ τὴν ἀθάνατη «ἐπιστολή» τοῦ Μιστριώτη: «Μόνον ὁ σοφὸς καὶ φιλόπατρις κ. Ἐρ. Ζολώτας ἀντέστη, ὡς ὁ Σωκράτης ἀνθίστατο, ἐπεὶ ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἤθελε νὰ καταδικάσῃ εἰς θάνατον τοὺς στρατηγούς τοὺς σώσαντας τὴν πόλιν ἐν Ἀργινούσις». Δηλ. σοφὸς καὶ σοφός κι ἀπὸ 'να βαρέλι.

— Καὶ κάτι ποὺ πρέπει νὰ διορθωθεῖ. Στὸ ἄρθρο τοῦ κ. Τυχάρη «Παρίσι καὶ Ἀθήνα» («Νουμᾶς» ἀριθ. 432, σελ. 243, στήλη 1), στὸ κεφάλαιο «Μιὰ εἰδηση παράξενη», τὰ εἰσαγωγικά ποὺ κλείνουν τὰ λόγια τῆς «Ἀκρόπολης» πρέπει νὰ μποῦνε οὐδ' ἐπισημάνη νερό κτλ. » κι ὅχι στὸν ἄλλο παράγραφο, τὸν παρακάτω, γιατί ἔτσι ποῦναι βαλμένα δείχνουνε πῶς ὁ Σκίπης ἐγγήθηκε στὴν «Ἀκρόπολη» τὸ ἐπιστόδιο τῆς σκάφης, ἐνῶ τὸ ἐναντίο, ὁ Σκίπης μᾶς τὸ κατ' ἀγγελίαν γιὰ ψεύτικο καὶ μᾶς δηγγήθηκε ὅτι τοῦγραψε ὁ Βάρβογλης ἀπὸ τὸ Παρίσι. Δηλ. πῶς «Κάποιος Γωμιὸς θερμολέφαλος κτλ.». Ἔτσι μπαίνουνε τὰ πράματα στὴ θέση τους καὶ δίνεται στὸν καθέναν τὸ δικίον.

Ἡ ΣΑΚΟΥΝΤΑΛΑ ΤΟΥ ΚΑΛΙΔΑΣΣΑ
μεταφρασμένη ἀπὸ τὸ Σανσκριτικὸ καὶ Πρα-
κριτικὸ κείμενο ἀπὸ τὸν

Κ. ΘΕΟΤΟΚΗ

ΠΟΥΛΙΕΤΑΙ ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ

στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμᾶ»

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Γ. Ναν. στήν Πόλη. Τά λάβαμε στήν ὥρα τους ὅτι μᾶς ἔστειλες καί σ' εὐχαριστοῦμε. — κ. Β. Δαν. στό Παρίσι. Λάβαμε τή συντρομή καί εὐχαριστοῦμε. Τά βιβλία σου τά στείλαμε. Τήν ἄλλη βδομάδα θά λάβεις καί τὰ περασμένα φύλλα. — κ. Κατ. Ο. Δουλ. Νά γράψεις στήν ἴδια ἀπευθείας. Τό κατατόπι της εἶναι : P. S. D. Croubergerstrasse 44. Frankfurt a)M. Allemagne. — κ. Π. Γαλ. Τόν κ. Π. μπορεῖς νάν τονέ ζητήσεις στούς Ἀμπελόκηπους (οἰκία Ρικάκη) μέ γράμμα σου. Ἐκεῖνος μπορεῖ νά σου προμηθεύει τὰ φύλλα. — κ. Χρ. Παπ. Ὁ κ. Β. λείπει ἀπό τήν Ἀθήνα. Σά γυρίσει τονέ ρωτάμε καί σου λέμε. — κ. Απ. Πολ. στή Σαλονίκη. Λάβαμε τή συντρομή τοῦ 911 καί εὐχαριστοῦμε. — κ. Ν. Ζαχ. στό Λίθερπουλ. Λάβαμε τή συντρομή τοῦ 910 καί εὐχαριστοῦμε. — κ. Ὁμ. Μπ. στήν Πόλη. Θά δημοσιευτεῖ.

ΣΤΟΥ ΝΟΥΜΑ

τό γραφεῖο, δρόμος Ἰπποκράτη 11, πουλιοῦνται τάνόλουθα βιβλία πρὸς ΜΙΑ δραχμὴ τὸ ἓνα, ἐξὸν ὅσα εἶναι σημειωμένα μέ ἄλλες τιμές :

Γ. Ν. ΑΒΑΖΟΥ, «Ἡ Ματιά». ΧΑΡ. ΑΝΤΡΕΑΣΗ, «Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος». — ΒΑΡΑΕΝΤΗ, «Δόξα καί Ζωή». — ΗΛΙΑ Π. ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗ, «Δάφνης καί Χλόη» τοῦ Λόγγου (μετάφρ.). — «Τῆμονας ὁ Μισάνθρωπος» τοῦ Λουκιανοῦ (μετάφρ. λ. 50). — «Ὁ Προσκνητής». — ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΦΗ, «Τὰ Τραγοῦδια τοῦ Ἀπρίλη» (δρ. 2). — Π. Σ. ΔΕΛΤΑ «Στοχασμοὶ περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν μας» (λ. 50). — ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ, «Ἀπὸ τόν Κόσμον τοῦ Σαλονιῶ». — ΑΓΓΕΛΗ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ, «Φυλλάδες τοῦ Γερδοῦ». — ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΖΕΡΒΟΥ, «Νηπιώτικα Τραγοῦδια». — Κ. ΘΕΟΤΟΚΗ, «Τὰ Γεωργικά τοῦ Βεργίλιου» (λ. 50). — «Σακοῦνταλα» τοῦ Καλλιμάχα (δρ. 1). — ΙΔΑ, «Σαμιοθράκη» (δρ. 2). — ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ, Τραγοῦδια γιά μιὰ φωνή μέ πιάνο, καί Μπαλάντες γιά πιάνο, τό κομμάτι δρ. 1. — Θ. ΚΑΤΡΑΝΗ, «Τὰ Τραγοῦδια τοῦ Στρατιώτη» (λ. 10). — ΑΝΤΩΝΗ Κ. ΔΕΚΟΠΟΥΛΟΥ, «Τὸ Βιολί». — ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗ, «Ὁ ἔμπορος τῆς Βενετίας» (Β' ἐκδόση). — ΑΛΕΞΑΝΤΡΑΣ ΠΑΠΑΜΟΣΚΟΥ, «Ἀθρόπων Μηχανισμός». — Ν. ΠΟΡΙΩΤΗ, «Σαλῶμη» τοῦ O. Wilde (μετάφρ.). — ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ, «Τὰ Παλιά καί τὰ Καινούργια». — ΖΗΣΙΜΟΥ ΣΙΔΕΡΗ, «Ὁ Αἶας» τοῦ Σοφοκλή (μετάφρ.). — ΗΛΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ, «Πλουτάρχου : Περὶ Παίδων Ἀγωγῆς» (μετάφρ.). — ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΣΤΕΦΑΝΗ, «Μπουμπουκία». — Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ (δράματα) : «Ζωντανοὶ καί Πεθαμμένοι», — «Ὁ Ἀσώτος», — «Οἱ Ἀλυσίδες» (δρ. 2). — ΜΕΝΟΥ ΦΙΑΝΤΑ «Ἀπὸ τοὺς Θρύλους τῶν Αἰώνων», — «Γραμματικὴ τῆς Ρωμαϊκῆς Γλώσσας» (Α' ἐκδόση). — Ζ. ΦΙΤΙΑΝ, (δράματα) : «Τὸ Ἐκθετο», — «Δίχως Ἀκρογιάλι», — «Χτισμένο στόν Ἄρμος». — ΦΩΤΗ Δ. ΦΩΤΙΑΔΗ, «Τὸ Γλωσσικὸ Ζήτημα». — ΣΤ. Ἡ «Φοιτητικὴ Συντροφιά» (λ. 50). — ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ (δράμα) : «Μελέγχρα».

Γιὰ τὸ ἐξωτερικό, λ. 25 παραπάνου δ' κάθε τόμος.

ΤΟΜΟΙ περασμένοι τοῦ «ΝΟΥΜΑ» (ἐξὸν ἀπὸ τὸν πρῶτον πού δὲν ὑπάρχει κανένα του ἀντίτυπον) πουλιοῦνται δρ. 12 ὁ ἓνας γιά τήν Ἑλλάδα καί φρ.χρ. 12.50 γιά τὸ Ἐξωτερικό.

Τὸ γραφεῖο τοῦ «Νουμά» στέλνει στοὺς συνδρομητάδες τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὅτι βιβλία τοῦ ζητήσουν, στίς τιμές πού τά πουλοῦνε ἄλλα βιβλιοπωλεῖα, δίχως παραπάνου ἐξοδο, ἐξὸν τὰ ταχυδρομικά.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἑντοκοὶ καταθέσεις

Τόκοι ἐντόκων καταθέσεων εἰς Τραπεζικὰ Γραμμάτια

1 1/2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὧν ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10.000 πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὀρίζομένου εἰς 1 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος μέχρι 50.000 δραχμῶν πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1 1/2 τοῖς ο)ο. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καί εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν παραδιδόμενον τῇ καταθέτῃ βεβλιαρίου λογαριασμῷ καὶ βεβλιαρίου ἐπιταγῶν

2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ 6 μηνῶν τοῦλάχιστον.

2 1/2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον.

3 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3 1/2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

Ὁ τόκος καταβάλλεται καθ' ἑξαμηνίαν τῇ 2 Ἰανουαρίου καὶ 1 Ἰουλίου.

Ὁ τόκος τῶν καταθέσεων καταβάλλεται τῇ ὁμολογούχῃ ἐν τῇ Κεντρικῇ Καταστάματι ὡς καὶ τῇ αἰτῇ αὐτοῦ παρὰ τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἐπιταγαὶ τῶν καταθετῶν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς πληρωμὴν τῶν καὶ κεφαλαίων δὲν εἶναι δεκταὶ ἀνευ προηγουμένης μετὰ τοῦ ὁμολογούχου συνεννοήσεως.

Τόκοι ἐντόκων καταθέσεων εἰς χρυσὸν

1 1/2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ 6 μηνῶν τοῦλάχιστον.

2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον.

2 1/2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

3 1/2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέρα τῶν πέντε ἐτῶν ἢ τὰς διαιρέσεις.

Ὁ τόκος τῶν καταθέσεων καταβάλλεται τῇ ὁμολογούχῃ ἐν τῇ Κεντρικῇ Καταστάματι ὡς καὶ τῇ αἰτῇ αὐτοῦ παρὰ τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὅψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογούχου.

Ὁ τόκος καταβάλλεται καθ' ἑξαμηνίαν τῇ 2 Ἰανουαρίου καὶ 1 Ἰουλίου.

Ἐπιταγαὶ τῶν καταθετῶν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς πληρωμὴν τῶν καὶ κεφαλαίων δὲν εἶναι δεκταὶ ἀνευ προηγουμένης μετὰ τοῦ ὁμολογούχου συνεννοήσεως.

ΨΥΧΑΡΗΣ

ΤΑ ΔΥΟ ΑΔΕΡΦΙΑ

ΜΕΓΑΛΟ ΕΘΝΙΚΟ ΗΘΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τυπώθηκε στὸ Παρίσι καὶ πουλιέται στὸ Βιβλιοπωλεῖο τῆς «Ἑστίας» δρ. 10.